

promlčení, poněvadž během trestního řízení, a to mezi dnem 19. září 1932, kdy krajský soud postoupil spisy státnímu zastupitelství, a dnem 7. června 1933, kdy okresní soud na žádost státního zastupitelství určil rok k výslechu svědků a vyžádal výtahy z matrik, nebylo učiněno žádné soudní rozhodnutí ani opatření proti obžalovanému a tak uplynula šesti měsíční promlčecí lhůta § 31 tr. z. přest., což vylučuje zahájení trestního řízení a zakládá zmatek podle § 385, čís. 1 c) tr. ř.

Pokud se týká případu A., která v době spáchání trestného činu nedovršila 14. rok věku, přicházelo by v úvahu ustanovení § 236 tr. z., jak to též odvolací soud v odůvodnění svého rozsudku vyslovil; stejně i v případě C. Avšak odvolací soud, jenž se subjektivní stránkou trestného činu vůbec neobíral, nezjistil ani v případě A., ani v případě C. skutečnosti rozhodné pro posouzení trestného činu po subjektivní stránce, totiž nezjistil skutkového podkladu pro závěr, že obžalovaný věděl, že jde o počestná děvčata ve věku níže 14 let, takže nejvyšší soud nemůže posouditi činy obžalovaného a přezkoumati napadený rozsudek v tomto směru. Poněvadž se tu tedy co do této části rozsudku odvolacího soudu vyskytuje případ 1. odst. § 35 por. nov., nejvyšší soud jednal podle tohoto ustanovení zákona.

Čís. 5820.

Kdo se ve společném úmyslu připojil k trestné činnosti osob vniknuvších násilně do cizího příbytku, je spolupachatelem, nikoli jen spoluvinníkem zločinu podle § 83 tr. zák., třebas tam nevnikl zároveň s ostatními, nýbrž teprve později.

(Rozh. ze dne 11. února 1937, Zm I 42/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podle § 83 tr. z.

Z d ů v o d ů:

Zmatečnou stížnost dovolává se zmatečností čís. 9 a), 10, 11 § 281 tr. ř.

Aby tyto hmotněprávní zmatečnosti doličovala po zákonu, musela by vzhledem k předpisu § 288, odst. 2, čís. 3 tr. ř., závaznému pro zrušovací soud, učiniti základem svých úvah a dedukcí skutkové okolnosti nalézacím soudem zjištěné v jejich celku a vzájemné souvislosti, a jen a výhradně na tomto skutkovém podkladě dokazovati, že tu není skutková podstata § 83 tr. zák. [čís. 9 a)], že jde jen o spoluvinu (čís. 10) a že mělo býti použito druhé sazby § 84 tr. z. (čís. 11).

Tak si stížnost v první své části nepočíná, tvrdíc, že nebylo zjištěno, že stěžovatel na zahradu K-ovu vnikl s více lidmi sebranými, a popírajíc dále, že stěžovatel vykonal nějaké násilí.

Leč napadený rozsudek zjistil formálně bezvadně, že stěžovatel přišel k hostinci později proto, že cestou potkal V., s nímž se zdržel; dále, že stěžovatel byl v ohraženém dvorku a v ohražené zahradě hostince K-ova

v době, kdy ještě trvala trestná (v rozsudku zjištěná) činnost ostatních pachatelů; že se k ní připojil v této době (kdy podle vlastního údaje stěžovatelova bylo již pryč jen to hlavní, ale křik tam ještě byl); a že M., který tloukl N. holí, k dalšímu útoku podněcoval —, ze kterýchžto zjištění rozsudek dospěl k přesvědčení, že u stěžovatele nešlo jen o nahodilou a zvědavostí vyvolanou přítomnost na místě činu, nýbrž že u něho šlo o společný úmysl a vědomí, že ostatní pachatelé vnikli do hostince způsobem v § 83 tr. z. zapovězeným.

Domáhá-li se zmateční stížnost přes to zproštění obžalovaného, anebo kvalifikování činu nanejvýše jako spoluviny podle § 5, 83 tr. z. a použití mírnější sazby § 84 tr. z., nelze jí přisvědčiti.

Podřadil-li soud takto zjištěný skutkový děj pod ustanovení § 83 tr. z., není výrok ten právně mylný, vždyť bylo již v nálezu z 22. října 1936, č. j. Zm I 680/36-4 zdůrazněno, že ke spolupachatelství stačí pouhé připojení se k trestné činnosti ostatních, pokud tato trvá; nezáleží proto na tom, že stěžovatel nevníkl najednou s ostatními do cizího příbytku, nýbrž že se tak stalo poněkud později.

Ztotožnil-li se pak stěžovatel na místě samém s násilnickým jednáním ostatních tam ještě řádících pachatelů, nejde o pouhou spoluvinu podle § 5 tr. z., nýbrž o spolupachatelství a bylo na místě i použití vyšší sazby § 84 tr. z., když bylo pokládati za tohoto stavu věci stěžovatele za »původce« násilí tak, jako všechny ostatní obžalované.

Čís. 5821.

Riadič motorového vozidla je trestne zodpovedný za následky, ktoré vyvolal tým, že, idúc po nesprávnej strane hradскеj, spôsobil u poškodeného zmätok, následkom ktorého bol poškodený zasiahnutý vozidlom.

(Rozh. zo dňa 11. februára 1937, Zm III 654/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A., obžalovanému z prečinu podľa § 310, odst. 2 tr. z., zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol a čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v:

Zmätočná sťažnosť vo svojich vývodoch mylne cituje dôvody rozsudku prvého súdu, pokiaľ sa týkajú povinnosti riadiča auta jazdiť na ľavej strane hradскеj. V týchto dôvodoch bolo uvedené, že pokiaľ obžalovaný mal pred sebou voľnú cestu po ľavej strane svojej jazdy, mal ísť touto stranou. Do prava vyhýbať by bol smel (rozumej až na pravú polovicu hradскеj) len vtedy, keď by ľavá strana nebola bývala voľná, alebo keby na nej nebol mal dosť miesta pre svoje vozidlo, čo však v tomto prípade nebolo.

Ináč nižšie súdy správne uznaly, že obžalovaného stíha v tomto prípade trestná nebalosť. Správny je názor nižších súdov, že poškodený nemohol rátať s tým, že sa obžalovaný priblíži k nemu na nesprávnej